

**Bryssel den 1 augusti 2025
(OR. en)**

**12057/25
ADD 1**

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0233 (NLE)**

**JUSTCIV 142
CONSOM 152
MARE 31
COMER 114
RELEX 1063**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	24 juli 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2025) 419 annex
Ärende:	BILAGA till Förslag till RÅDETS BESLUT om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 7 december 2022 (<i>Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg</i>)

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 419 annex.

Bilaga: COM(2025) 419 annex

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.7.2025
COM(2025) 419 final

ANNEX 1

BILAGA

till Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 7 december 2022 (*Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg*)

Bilaga I

Förklaring enligt artikel 18.2 i Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg, antagen av Förenta nationernas generalförsamling den 7 december 2022 i New York, om Europeiska unionens befogenhet i de frågor som regleras av den konventionen, för vilken medlemsstaterna har överfört sin befogenhet till Europeiska unionen

Enligt artikel 18.1 i Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg (*konventionen*) får en regional organisation för ekonomisk integration som består av suveräna stater och som är behörig i vissa frågor som regleras i konventionen underteckna konventionen. I artikel 18.2 i konventionen föreskrivs att den regionala organisationen för ekonomisk integration i en förklaring ska ange de områden som omfattas av konventionen för vilka medlemsstaterna har tilldelat organisationen behörighet. Europeiska unionen har beslutat att underteckna konventionen och avger härmed denna förklaring.

I den mån de kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för de rättsakter som avses i punkterna 1 och 2, är de frågor som regleras av bestämmelser i konventionen, för vilka Europeiska unionens medlemsstater har tilldelat behörighet och i vilka Europeiska unionen har exklusiv befogenhet i den mening som avses i artikel 3.2 i EUF-fördraget, följande:

1. Artikel 9 i konventionen (Behörighet att ogiltigförklara och tillfälligt upphäva exekutiv försäljning) med avseende på behörighetsbestämmelserna i Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) nr 1215/2012](#) av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([EUT L 351, 20.12.2012, s. 1](#)).
2. Artikel 4 i konventionen (Meddelande om exekutiv försäljning) med avseende på reglerna för delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) i Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) 2020/1784](#) av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ([EUT L 405, 2.12.2020, s. 40](#)).

Europeiska unionens befogenhet enligt fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är på grund av sin natur under ständig utveckling. Inom ramen för fördragen får behöriga institutioner fatta beslut som fastställer räckvidden av Europeiska unionens befogenhet. Europeiska unionen förbehåller sig därför rätten att ändra denna förklaring i enlighet med sådana beslut; en sådan ändring är dock ingen förutsättning för att unionen ska kunna utöva sin befogenhet i frågor som regleras i konventionen.

Unionen preciserar härmed att konventionen, med avseende på unionens befogenhet, ska tillämpas på medlemsstaternas territorier där EU-fördraget och EUF-fördraget tillämpas i enlighet med artikel 52 i EU-fördraget och enligt de villkor som fastställs i bland annat artikel 355 i EUF-fördraget.